

EŞKİYANIN KADERİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Çarşamba, 15 Mayıs 2024 07:32 - Son Güncelleme Çarşamba, 15 Mayıs 2024 07:32

Vakti zamanında ömrünü eşkıyalıkla geçirmiş bir adam varmış. Şanı etrafa o kadar kötü yayılmış ki, herkesin ondan ödü koparmış. Çünkü adamın astığı astık, kestiği kestikmiş. Kervan soyar, yol keser, karşı çıkanları da bir çırpıda gık demeden öldürürmüş. Kabadayı mı kabadayı! Zalim mi zalim! Şimdiye dek kaç kişi öldürdüğünü kendisi de bilmezmiş ama, çevresindeki yakın adamları saymışlar, tam 40 kişiyi katleden bir cani imiş bu.

Gel zaman git zaman, bu eşkıyamız, her nasılsa çok bilge, çok alim ve fazıl bir Veli ile karşılaşmış. Sohbetten o kadar etkilenmiş, işlediği günahlardan o kadar pişman olmuş, vicdanı o derecede rahatsız olmuş ki Veli'nin ellerine sarılıp yüce Allah'tan nasıl af ve mağfiret dileyeceğini sormuş. Veli ona şunları öğütlemiş:

"Bak evlat, görüyorum ki pişmansın, günahlarının affını istersin. Al şu elimdeki kuru bastonu, şehrin girişindeki kaleden çık, yolda az ilerde bir dere göreceksin. Bu dereyi geçip de şehre girmek isteyen yolculara bir çorba ikram et. Değişik yörelerden gelen kervanlar göreceksin. Onları hiç değilse bir çorba ile hoşnut edebilirsen ne mutlu sana. Umulur ki günahların af edilir ve sen de böylece huzura kavuşmuş olursun."

Eşkiya bu sözleri dikkatle dinlerken bastonu da eline almış ve sormuş:

"İyi söylersin Efendimiz ama, bu bastonu ne yapacağım?" Veli uzun uzun gülmüş.

"Bu kurumuş bastonu o dere kenarındaki toprağa dik. Eğer baston yeşerir ve yapraklarla bezenirse, o zaman sen de melaikeler gibi masum olursun." demiş.

Eşkiya aynen Veli'nin dediklerini uygulamış. Gitmiş o dere kenarına, bastonu dikkatle toprağa gömmüş ve beklemeye başlamış.

Gerçekten şehre gelen kervanlar, dere kenarında mola verirken, eşkıyamız onlara yalnız çorba değil yiyecek içecek de verir, hal ve hatırlarını sorar, bir güzel ağırlarmış. Yoldan geçen atlı veya arabalı yolcuları indirir, ikramda kusur etmez, hatta direnenleri bile zorla durdurur ve çorba içirmiştir.

Aradan yıllar ve yıllar geçmiş. Ama gel gör ki, baston öylece kupkuru durup duruyor. Ne yeşil bir tomurcuk ve ne de kıpır kıpır canlı bir yaprak!

Günlerden bir gün eşkiya, her zamanki gibi yolcu beklerken bir süvarinin şehre doğru hızla yaklaştığını görmüş. Hemen yol kenarına çıkıp atlıyı durdurmak istemiş. Yolcu da iri kırım, dev gibi bir adammış. "Ne istersin benden?" diye çıkmış.

Eşkiya, "Hele dur biraz dinlen, sana bir ikramda bulunayım, yorgunsun, bir kase çorba iç öyle yoluna git." demiş ama nafiye. Yolcu hiç oralı değil, "acele işim var" deyip, atını sürüp oradan uzaklaşmak istemiş.

Aralarında itiş kakış sürerken atlı yolcu, eşkiyayı yere düşürüp, dört nala atını sürüp oradan uzaklaşmış.

EŞKİYANIN KADERİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Çarşamba, 15 Mayıs 2024 07:32 - Son Güncelleme Çarşamba, 15 Mayıs 2024 07:32

Eşkîya  bunun üzerine öfkelenmiş. "Şimdiye kadar 40 kişiyi vurdum, sayı ha 40 olmuş, ha 41" demiş ve tabancasını çıkarıp hızla giden atlıyı arkadan vurup öldürmüş.

O hiddetle atın yanına yaklaşıp, adamın ceplerini karıştırırken bir mektup bulmuş. Zarfı açıp içindekini okumuş. Meğer adam, şehirde herkesin sevip saydığı bir kişiyi bulup onu öldürmek niyetindeymiş. Mektupta bu adamın açık adı ve adresi de yazılıymış.

Eşkîya cesedi yoldan kaldırmış ve düşünceli düşünceli dere kenarına dönerken bir de bakmış ki, o kupkuru baston, yemyeşil yaprakları ve rengarenk çiçekleri ile karşısında durmuyor mu!

Ölü Köpeğin Dişleri adlı kitaptan alıntıdır.